

lertid kan forventes, at hele dette Spørgsmaal efterhaanden vil miste sin praktiske Betydning, og i Betragtning af den enstemmige Beslutning desangaaende paa de nordiske Konferencer, maa det anses for lidet tilraadeligt at gaa imod den Udvikling, der mere og mere gør sig gældende i det internationale Samkvem, ved at indføre en Bestemmelse i Varemærkeloven af den omhandlede Art.

Paa de nordiske Konferencer drøftedes Ønskeligheden af, at flere, der i Forening driver en Virksomhed, uden dog at have fælles Firma, skulde kunne registrere et fælles Varemærke. Da ifølge den herskende Praksis intet er til Hinder herfor her i Landet, har man ikke ment det nødvendigt i Forslaget at optage nogen hertil sigtende udtrykkelig Bestemmelse.

Til § 3.

Denne Paragraf er undergaaet en ret gennemgribende Ændring og er saaledes søgt bragt i Overensstemmelse dels med den faktisk herskende Praksis, saaledes som denne gennem Aarene har udviklet sig, dels med de Ønsker, der fra Erhvervslivets Side er fremsat om visse Lempelser i Forretningsgangen og dermed følgende Beparelser.

Særlig bemærkes, at Forslaget ikke opretholder Fordringen (i § 3, 1. Stk.) om „en tydelig Beskrivelse af Mærket“, der tidligere skulde indeholdes i -Anmeldelsen og blev bekendtgjort i Registreringstidende. Dette volder Omkostninger og Ulejlighed, der ikke staar i rimeligt Forhold til, hvad der herved opnaas. Naar man tidligere har lagt Vægt herpaa særligt af Hensyn til de farvelagte Mærker, anses dette i alt Fald ikke mere for nødvendigt. I Registret opklæbes nemlig den nøjagtige farvelagte Gengivelse af Mærket, medens der i Registreringstidende kun behøver at gøres en Bemærkning om, at Mærket fremtræder i Farver, saaledes at enhver, der har Interesse deri, kan søge nærmere Oplysning i selve Registret.

Det er befundet at være praktisk saavel for Anmelderen som for Registreringsmyndigheden, at denne sidste forsynes med 15 Eksemplarer af Mærket i Stedet for tidligere 3, ligesom man af rent tekniske Grunde har forandret Størstemaalet for Bredden fra 15 til 14 Centimeter.

I Øjeblikket kræver Loven, at der med Anmeldelsen skal følge Klichéer ikke blot for de saakaldte Figurmærkers Vedkommende, men ogsaa for almindelige Ordmærkers, hvor kun selve Ordet ønskes beskyttet. Dette sidste maa imidlertid anses for overflødigt og medførende unyttige Omkost-

ninger, og det har tillige den Ulempe, at vedkommende Mærkes Karakter af Ordmærke paa Grund af den af Anmelderen anvendte Type efter Omstændighederne vil kunne drages i Tvivl. Det foreslaas derfor, at det kun skal være nødvendigt med Anmeldelsen at fremsende en maskinskrevet Gengivelse af Ordmærket, saaledes som det finder Sted bl. a. i engelsk og tysk Praksis.

Afgiftens Størrelse, 60 Kr., er bibeholdt i Forslaget, men Ordene „for Registreringen og dens Bekendtgørelse“ er udgaaet. Herom henvises til de ved § 5, 1. Stk., gjorte Bemærkninger.

Til Paragraffen er af systematiske Grunde føjet Regler om Fremgangsmaaden ved Udlændinges Anmeldelse af Varemærker, hvilket tidligere fandtes i § 14. Herved skal dog bemærkes, at det ikke er fundet rigtigt efter Ordlyden af den reviderede Pariserkonventions Art. 6 A i nærværende Paragraf at optage nogen Forskrift om, at den udenlandske Næringsdrivende, der i Henhold til Bestemmelsen i § 14, 2. Stk., søger et Mærke registreret her i Landet, til Godtgørelse af, at han har erholdt et tilsvarende Mærke registreret i sit Hjemland, skal medsende en Udskrift af dettes Varemærkerregister. Da den paagældende Konventionsbestemmelse nemlig kun hjemler Unionstaterne Adgang til at kræve saadan Bevis fremsendt, „før end endelig Registrering foretages“, kan der næppe stilles noget absolut Krav om, at Udskriften indsendes sammen med Anmeldelsen. Det vil næppe heller være hensigtsmæssigt i Loven at fastsætte nogen Frist, inden hvilken saadan Udskrift senest skal være fremsendt, idet denne Frist i nærværende Tilfælde, hvor Tilvejebringelsen ofte vil være afhængig af Registreringens Gennemførelse i et fremmed Land, hellere synes at burde overlades til Registreringsmyndighedens frie Skøn i det enkelte Tilfælde. Anderledes stiller det sig derimod med Hensyn til den i § 14, 5. Stk., omtalte Dokumentation for et Mærkes Anmeldelse i fremmed Stat, idet bekræftet Afskrift af en Anmeldelse nemlig altid vil kunne fremskaffes inden for den i Forslaget fastsatte Frist paa 3 Maaneder.

De øvrige Ændringer til Paragraffen er i alt væsentligt af rent sproglig Karakter.

Til § 4.

Denne Paragraf fremtræder som et Paabud til Registreringsmyndigheden om, hvad denne har at paase i Henseende til det anmeldte Varemærkes Indhold og Form, før end det registreres. Ved Forslagets Affattelse er det tilstræbt, at kun saadanne